

[Kai Dige Bach]

Men jeg kan også forstå, at det slet ikke er i spørgsmålet om dette, vi er uenige. Industriministeren vil også gerne være med til at stille ekstra krav, som han kalder det. Jeg vil såmænd bare sige de samme krav, som man har til andre selskaber. Det er det, jeg har foreslået, så jeg ser det ikke som ekstra krav. Jeg har heller ikke noget imod, at der kommer mere præcise sanktioner ind i forskellige ting.

Men jeg synes, det haster med initiativet, så jeg vil gerne spørge ministeren, hvornår vi skal i gang med det, og hvornår vi skal fremkomme med noget om det. Jeg synes, det haster, hvis vi er grundlæggende enige i, at der ikke skal være nogen større forskel.

Fru Pia Gjellerup havde gerne set et stort, velforberedt lovforslag. Hun kommer lige fra oppositionen, så hun ved jo, hvor let det er at få lavet store, velforberedte lovforslag i sit partisekretariat, eller hvor man nu får dem lavet. Men jeg kan sige, at det ikke har været nemt at få teknisk bistand til dette her i ministeriet, fru Pia Gjellerup. Det vil jeg gerne sige sådan for en sikkerheds skyld.

Af hensyn til fru Pia Gjellerup ville jeg ikke have noget imod, at vi kaldte lovforslaget noget andet, hvis det fik det samme indhold – at det ikke havde en så pompøs overskrift, hvis bare indholdet var det samme.

Men det er også muligt at gennemføre dette forslag, vil jeg gerne understrege. Der er ikke noget som helst til hinder for at gennemføre det, sådan som det er skrevet – så langt har jeg dog gennearbejdet det – og det vil jeg gerne holde fast i heroppe. Så vil det være et stykke på vejen til det, man måske gerne vil. Men den allervigtigste del i det er, at man med det samme har slået fast, at statsaktieselskaber ikke har det meget anderledes end de andre.

Når man så siger, at det måske skal skrives ind i mange love og der skal laves mange ting, så må jeg sige, at dengang man lavede anpartsselskaber, havde man ingen problemer med at skrive, at ordet anpartsselskab skulle sættes ind ved siden af alle de steder, hvor der stod aktieselskab. Det forestillede jeg mig i min brændselshandlermæssige enfoldighed at man også kunne gøre her. Ordet statsaktieselskaber kunne man bare sætte ind de steder, hvor der stod fondsbørsnoterede selskaber.

Jeg er også glad for, at hr. Rahbæk Møller er grundlæggende enig.

Fru Lone Dybkjær havde nogle pæne ord. Jeg vil sige, at jeg er flov over, at jeg er så sent ude med det. Jeg havde det faktisk fremme, da vi kom med lovforslag nr. L 61, og har gemt det lige siden, for da kom vi så sent, at vi ikke kunne nå at få det med. Men jeg vil sige, at fru Lone Dybkjær har også været med i salen og været erhvervspolitisk ordfører lige så længe, som jeg har været det, så det fritager ikke hende for ansvar, at jeg ikke har lavet det. Jeg synes sådan set, at vi alle sammen kan ærgre os lidt over, at vi ikke har fået fulgt disse ting op i lovene.

Jeg har altså sikret mig, at det egentlig godt kan lade sig gøre, og vi er jo enige om, at der mangler regler i dag. Så jeg har ikke andet at gøre end at sige tak for den positive modtagelse og se frem til arbejdet i udvalget, hvor jeg gerne hører noget om en tidsplan.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg kan ikke lade være med at sige noget om hr. Kai Dige Bachs opfattelse af, hvad man skal have teknisk bistand til hos regeringen.

Hr. Kai Dige Bach vil kunne glæde sig til at skulle vænne sig til den rolle at være i opposition de næste 10 år og så opleve, hvordan det er. Det er meget begrænset, hvad man får af teknisk bistand af en regering til at udarbejde lovforslag. Derfor er oppositionen meget, meget ofte kendetegnet ved, at der udarbejdes beslutningsforslag.

Det var sådan set det, jeg også troede dette forslag skulle være, da jeg havde set forsiden, for da troede jeg, at der kom nogle fyldige bemærkninger. Det er nemlig det, man gør i beslutningsforslag, hvori man på almindeligt dansk fortæller, hvad det er, man vil. Men det er der heller ikke. Og dem får man i hvert fald under ingen omstændigheder teknisk bistand til. Derfor er opfordringen, at man koncentrerer sig om at beskrive, hvad det er, man vil, og så laver beslutningsforslag. Så skal regeringen lave lovforslagene.

I øvrigt mente jeg faktisk med mine bemærkninger lidt det samme, som fru Lone Dybkjær var inde på, nemlig at det er lidt paradoksalt, at man 2 måneder efter at være gået ud af en regering, der har siddet i 10 år, og som har været med til at lave en række af disse selskaber, ikke har været i stand til at forberede